

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 2.5.2024
C(2024) 2677 final

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) .../...

af 2.5.2024

**om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240
for så vidt angår betalingsmetoder og opkrævningsprocedurer i forbindelse med det
gebyr for rejsetilladelse, der er omhandlet i nævnte forordning**

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR DEN DELEGEREDE RETSAKT

I september 2018 vedtog Europa-Parlamentet og Rådet forordning (EU) 2018/1240 om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS)¹.

I henhold til denne forordning skal Europa-Kommissionen vedtage delegerede retsakter om udviklingen og den tekniske iværksættelse af ETIAS-informationssystemet.

I henhold til nævnte forordnings artikel 18, stk. 4, har Kommissionen navnlig fået til opgave at fastlægge de metoder og procedurer, der skal anvendes i forbindelse med betaling af gebyret for ETIAS-rejsetilladelsen.

2. HØRINGER FORUD FOR RETSAKTENS VEDTAGELSE

Med henblik på udarbejdelsen af ovennævnte delegerede retsakt blev der nedsat en ekspertgruppe. Alle medlemsstater fik mulighed for at udpege de eksperter, der skulle deltage i ekspertgruppen om informationssystemer vedrørende grænser og sikkerhed, jf. artikel 89, stk. 4, i forordning (EU) 2018/1240 og principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning². Som følge heraf blev denne delegerede forordning fra Kommissionen udarbejdet på grundlag af input fra medlemsstaternes eksperter inden for rammerne af nævnte ekspertgruppe.

Ekspertgruppen blev hørt første gang den 6. marts 2019. Eksperterne fik også mulighed for at fremsætte skriftlige bemærkninger til Europa-Kommissionen. En endelig udgave af denne forordning, der byggede på den ved flere lejligheder modtagne feedback, blev forelagt medlemsstaterne den 26. januar 2024, hvorefter medlemmerne af ekspertgruppen anså dokumentet for endeligt.

Desuden blev Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, inden for hvilket den centrale ETIAS-enhed vil blive oprettet, Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed ("eu-LISA"), Europol og Europa-Parlamentets og Rådets personale hørt om udkastet til retsakt og fik under hele processen mulighed for at fremsætte bemærkninger.

eu-LISA rådgav desuden Kommissionen om de tekniske behov og den tekniske gennemførlighed af de foreslåede foranstaltninger, og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse blev hørt inden vedtagelsen for at sikre, at databeskyttelsesbestemmelserne var overholdt.

Denne forordning blev endvidere baseret på en undersøgelse, der blev udarbejdet i april 2022 af en kontrahent, der var ansat af Europa-Kommissionen. Undersøgelsen indeholdt en evaluering og en analyse af markedet for betalingstjenesteudbydere og betalingsmetoder og formulerede anbefalinger til tekniske specifikationer, der skulle indgå i denne forordning.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF DEN DELEGEREDE RETSAKT

I henhold til artikel 18 i forordning (EU) 2018/1240 betaler ansøgeren et gebyr på 7 EUR, der opkræves i euro, for at opnå en rejsetilladelse. Ansøgere, der på ansøgningstidspunktet er

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 af 12. september 2018 om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399 (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226 (EUT L 236 af 19.9.2018, s. 1).

² EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

under 18 år eller over 70 år, og tredjelandstatsborgere som omhandlet i forordningens artikel 2, stk. 1, litra c), fritages for gebyret for rejsetilladelse.

I henhold til artikel 18, stk. 4, i forordning (EU) 2018/1240 skal Europa-Kommissionen vedtage en delegeret retsakt med henblik på at fastlægge betalingsmetoder og -procedurer i forbindelse med gebyret for ETIAS-rejsetilladelsen.

Denne forordning er i overensstemmelse med principperne om proportionalitet og ikkeforskelsbehandling. Den kræver kun, at ansøgerne fremlægger de betalingsoplysninger, der er nødvendige for at sikre gennemførelsen af betalingen af gebyret for ETIAS-rejsetilladelsen. Desuden, og fordi formålet med gebyret er at dække de omkostninger ved vedligeholdelse og drift af ETIAS, som afholdes af EU-agenturerne³ og medlemsstaterne, er der ingen økonomiske konsekvenser for EU.

Desuden, og under hensyntagen til, at der anvendes forskellige betalingsmetoder i forskellige tredjelande, fastsættes det i denne forordning, at betalingstjenesteudbyderen skal stille en bred vifte af betalingsmetoder til rådighed, der gør det muligt at modtage betaling af gebyret for ETIAS-rejsetilladelsen fra tredjelandstatsborgere som omhandlet i artikel 2, stk. 1, i forordning (EU) 2018/1240.

³ Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex), Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA).

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) .../...

af 2.5.2024

om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 for så vidt angår betalingsmetoder og opkrævningsprocedurer i forbindelse med det gebyr for rejsetilladelse, der er omhandlet i nævnte forordning

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 af 12. september 2018 om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226¹, særlig artikel 18, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved forordning (EU) 2018/1240 blev der oprettet et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS), der finder anvendelse på tredjelandstatsborgere, der er fritaget for visumpligten, og som søger at indrejse på medlemsstaternes område.
- (2) I henhold til artikel 18 og 24 i forordning (EU) 2018/1240 skal ansøgere for at kompensere for omkostningerne ved driften og vedligeholdelsen af ETIAS som hovedregel betale et gebyr.
- (3) Det er derfor nødvendigt at fastlægge de betalingsmetoder, der skal anvendes, og procedurerne for opkrævning af gebyret for rejsetilladelsen.
- (4) Opkrævningen af gebyret for rejsetilladelsen bør foretages af en betalingstjenesteudbyder, der udvælges på grundlag af en udbudsprocedure.
- (5) Af hensyn til ansøgernes geografiske diversitet og forskellene i tilgængeligheden af betalingsmetoder på verdensplan bør betalingstjenesteudbyderen acceptere, at tredjelandstatsborgere som omhandlet i artikel 2, stk. 1, i forordning (EU) 2018/1240 kan anvende en bred vifte af betalingsmetoder til betaling af gebyret for rejsetilladelsen.
- (6) For at betalingen af gebyret for rejsetilladelsen kan foretages på en sikker måde, og for i videst muligt omfang at mindske risikoen for svig bør betalingstransaktionerne og de anvendte betalingsmetoder nøje overholde bestemmelserne i direktiv (EU) 2015/2366² og Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/389³.

¹ EUT L 236 af 19.9.2018, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1240/oj>.

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 35, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/2366/oj>).

³ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/389 af 27. november 2017 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for stærk kundeautentifikation og fælles og sikre åbne standarder for kommunikation (EUT L 69 af 13.3.2018, s. 23, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2018/389/oj).

- (7) For at sikre, at betalingen af gebyret for rejsetilladelsen kan knyttes til en specifik ansøgning, bør ETIAS-informationssystemet meddele betalingstjenesteudbyderen en midlertidig identifikator for den ansøgningsmappe, der er omhandlet i kapitel III i forordning (EU) 2018/1240, når betalingsproceduren er udløst.
- (8) For at beskytte personoplysninger for ansøgere, der anmoder om en ETIAS-rejsetilladelse, bør betalingstjenesteudbyderen ikke afkræve ansøgerne andre oplysninger end de betalingsoplysninger, der er nødvendige for gennemførelsen af betalingen af gebyret for rejsetilladelsen.
- (9) Når ansøgeren har gennemført betalingen af gebyret for rejsetilladelsen, bør betalingstjenesteudbyderen forsyne ETIAS-informationssystemet med det unikke referencenummer for betalingen, jf. artikel 19, stk. 3, litra e), i forordning (EU) 2018/1240, samt den midlertidige identifikator for ansøgningsmappen, således at ETIAS-informationssystemet i overensstemmelse med artikel 19, stk. 1, i forordning (EU) 2018/1240 kan kontrollere, om en ansøgning opfylder betingelserne for at blive behandlet.
- (10) Med henblik på at sikre en nøjagtig afstemning af betalinger bør Kommissionen fra Det Europæiske Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed ("eu-LISA") og betalingstjenesteudbyderen modtage det samlede antal gennemførte betalinger og deres unikke referencenumre.
- (11) Da forordning (EU) 2018/1240 bygger på Schengenreglerne, har Danmark i medfør af artikel 4 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, meddelt, at forordning (EU) 2018/1240 er gennemført i national lovgivning. Danmark er derfor bundet af denne forordning.
- (12) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF⁴. Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (13) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁵, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF⁶.
- (14) For så vidt angår Schweiz udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁷, der henhører

⁴ Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

⁵ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36, ELI: [http://data.europa.eu/eli/agree_international/1999/439\(1\)/oj](http://data.europa.eu/eli/agree_international/1999/439(1)/oj).

⁶ Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/1999/437/oj>).

⁷ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52, ELI: [http://data.europa.eu/eli/agree_international/2008/178\(1\)/oj](http://data.europa.eu/eli/agree_international/2008/178(1)/oj).

under det område, som er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF⁸.

- (15) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁹, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU¹⁰.
- (16) Denne forordning udgør en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. artikel 3, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2003.
- (17) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725¹¹ og afgav udtalelse den 27. april 2021 –

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1 **Genstand**

I denne forordning fastsættes betalingsmetoderne og opkrævningsprocedurerne i forbindelse med det gebyr, der opkræves inden for rammerne af det europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse ("ETIAS").

Artikel 2 **Definitioner**

I denne forordning anvendes definitionerne i artikel 4 i direktiv (EU) 2015/2366.

Artikel 3 **Betalingstjenesteudbydere**

1. Den tjeneste, der består i at erhverve betalingstransaktioner, der er nødvendige for betalingen af gebyret for ETIAS-rejsetilladelsen, jf. artikel 18 i forordning (EU) 2018/1240, udføres af en betalingstjenesteudbyder.

⁸ Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2008/146/oj>).

⁹ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21, ELI: <http://data.europa.eu/eli/prot/2011/349/oj>.

¹⁰ Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2011/350/oj>).

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

2. Betalingstjenesteudbyderen udvælges ved en udbudsprocedure i overensstemmelse med artikel 164 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046¹².

Artikel 4

Betalingsmetoder

1. Betalingstjenesteudbyderen sikrer, at tredjelandstatsborgere kan anvende flere almindeligt anvendte internationale elektroniske betalingsmetoder til betaling af gebyret for ETIAS-rejsetilladelsen.
2. Betalingstjenesteudbyderen accepterer betalingsmetoder, der giver mulighed for øjeblikkelig afvikling eller for en betalingsgennemførelsesgaranti. Direktiv (EU) 2015/2366 og Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/389 finder anvendelse på disse betalingsmetoder.
3. Alle ansøgere oplyses på en klar og utvetydig måde om accepterede betalingsmetoder.

Artikel 5

Gebyropkrævning

1. Efter indgivelsen af ansøgningen skal ETIAS-informationssystemet:
 - (a) omdirigere ansøgere, der er mellem 18 og 70 år på ansøgningstidspunktet, til at foretage betaling og give betalingstjenesteudbyderen adgang til en midlertidig identifikator for den dertil hørende ansøgningsmappe
 - (b) give ansøgere, der er under 18 år eller over 70 år, eller ansøgere, der har erklæret sig som tredjelandstatsborgere, der er omfattet af artikel 2, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2018/1240, mulighed for at indgive deres ansøgning uden at blive omdirigeret til betaling.
2. Betalingstjenesteudbyderen må ikke afkræve ansøgerne andre personoplysninger end de betalingsoplysninger, der er nødvendige for at sikre gennemførelsen af betalingen af gebyret for ETIAS-rejsetilladelsen.
3. Når betalingen er afsluttet, skal betalingstjenesteudbyderen:
 - (a) over for ETIAS-informationssystemet bekræfte, om betalingen blev gennemført
 - (b) forsyne ETIAS-informationssystemet med det unikke referencenummer for betalingen, jf. artikel 19, stk. 3, litra e), i forordning (EU) 2018/1240, samt den midlertidige identifikator for ansøgningsmappen.
4. Når ansøgningsmappen er oprettet, sletter ETIAS-informationssystemet straks den midlertidige identifikator.
5. Betalingstjenesteudbyderen underretter ansøgerne om gennemførelsen af betalingen af gebyret for ETIAS-rejsetilladelsen og meddeler dem betalingens unikke referencenummer.

¹² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1046/oj>).

Artikel 6
Rapporteringsforpligtelser

1. eu-LISA og betalingstjenesteudbyderen meddeler regelmæssigt og mindst én gang ugentligt Kommissionen følgende:
 - (a) det samlede antal gennemførte betalinger i rapporteringsperioden
 - (b) de unikke referencenumre, der er omhandlet i denne forordnings artikel 5, stk. 3, litra b), for alle gennemførte betalinger, jf. litra a).
2. eu-LISA underretter regelmæssigt og mindst én gang ugentligt Kommissionen om det samlede antal ansøgninger med og uden betaling, der er indgivet i hver rapporteringsperiode.

Artikel 7
Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2.5.2024.

På Kommissionens vegne
Formand
Ursula VON DER LEYEN